

[Knud Lind]

så langt, at man siger, der snarest bør udarbejdes en fortegnelse over de mest medtagne og farlige bygninger med henblik på fjernelse.

At det ikke er noget, der sker hverken i dag eller i morgen, kan man læse ud af, at ministeren ønsker, at gennemførelsen af de ændringer og andre, der senere kan komme på tale, bør ske efter kontakt med repræsentanter for beboerne og i samarbejde med dem.

Ifølge rapporten skønner man, at der er ca. 600 mænd og 200 kvinder fastboende på Christiania. Hvem er det så, regeringens repræsentanter skal have kontakt med?

Ifølge Møller & Grønberg er Christianias politiske struktur inspireret af anarkisme. Der er ingen faste lovgivende organer, der er ingen faste, valgte repræsentanter, ingen faste magtorganer. Fællesmødet er Christianias øverste myndighed. Det er plenum, der kun indkaldes efter behov. At mødeforløbet ofte er temmelig kaotisk, siger næsten sig selv, når man tager beboersammensætningen og dens forskelligartede politiske grundholdninger i betragtning.

Under »forholdet til myndighederne« konkluderer man da også:

»Uklarheden i ansvarsfordelingen føles i dag som en væsentlig belastning i forhold til myndighederne. Det er vanskeligt at træffe bindende aftaler, når der ikke findes ansvarlige repræsentanter. Den stadig skiftende sammensætning af Christianias forhandlingsgruppe får ofte myndigheder, der ellers er velvilligt indstillet, til at finde debatterne nyteløse.«

Det er dem, ministeren vil til at forhandle med. Ministerens redegørelse kunne have været skrevet meget kortere. Den kunne have lydt således: da jeg ikke kan gå ind for, at Christiania rømmes, samtidig med at jeg er utilpas ved de lovløse tilstande, der hersker i det område, der kaldes fristaden Christiania, går jeg ud fra, at der vil fremkomme tanker, som kan indgå i de videre overvejelser.

Det er ikke en redegørelse, det er et kapitulationsdokument over for et socialt eksperiment, som er mislykkedes, og som har skiftet navn til forsøgsby. Under mottoet »det jævner sig hen ad vejen« har vi fået en redegørelse, som hverken tilhængere eller modstandere af Christiania kan være tjent med. De onde lo, og de gode græd. Efter denne rede-

gørelse er der ikke et øje tørt hos nogen af parterne.

Birgith Mogensen (CD):

For nogle måneder siden modtog miljøministeren Møller & Grønberg-skitsen. Ministeren udtrykte stor glæde over dens indhold. Midt i sidste uge vendte ministerens begejstring på en flad tallerken. Ministeren udtalte, at regeringen anser det for tvivlsomt, om den form, som arkitektfirmaet foreslår, er mulig at gennemføre. Lørdag morgen skrev aviserne: »Erik Holst siger, at Christiania skal leve, men det skal ikke leve med det ry på sig, at det er et hashmarked, eller at alle ulovligheder kan begås dér. Den gældende lovgivning skal indføres på Christiania.«

CD er enig med ministeren i, at den lovgivning, som praktiseres i Danmark, naturligvis skal praktiseres i fristaden Christiania. Sker det, er hele problemet løst; så enkelt er det. Det betyder nemlig, at justitsministeren med god samvittighed kan udstyre politiet med de beføjelser, som vil kunne stoppe Nordens største hashmarked og oprulle andre former for kriminalitet i Christiania. Når den aktion om nogle måneder er gennemført, vil ministatens Christianias nationalindkomst være fjernet. Det nuværende eksistensgrundlag er jo baseret på kriminalitet og illoyal og sort hashomsætning på ca. 1 mill. kr. pr. dag.

Jeg ved godt, at vores justitsminister hører til Christianias venner, men et venskab indeholder først og fremmest, at man kan stole på gensidige aftaler. Jeg tænker på den diskutabile hashaftale, som hr. Ole Espersen og christianitterne har indgået. Christianitterne har ikke overholdt deres del af aftalen, og dette må i et demokratisk retssamfund indebære, at justitsministeren ikke længere kan holde hånden over sine såkaldte venner.

Derfor må CD kræve, at den kolossale, næsten legale hashhandel og andre former for kriminalitet behandles som i alle andre dele af landet. De skyldige må anholdes og straffes. Den danske retsbevidsthed er simpelt hen i fare, når en hashesælger fra f. eks. Ålborg straffes, mens en hashhandler i Christiania går fri, fordi politiet indirekte har fået besked på at tage mørke solbriller på i Christiania.

Hvis lovene nu gøres lige for alle borgere i dette land, vil Christiania reducere sit ind-